

Maa jeg her indskyde den Bemærkning, at det kgl. Teater, saa længe de to Scener ikke ere blevne til Virkelighed, alligevel — paa den nuværende enkelte Scene — kunde praktisere det, der her er peget paa, nemlig at have to Sæt Priser, et for Opera og et for Skuespilforestillinger. Det maatte økonomisk kunne lønne sig, og det vilde ikke være forskelligt fra, hvad man har andre Steder i Verden. Men Beregningerne omstyrtes altsaa ganske af Teaterskatten, og gid derfor den højtærede Kultusminister, i sin Interesse for det kgl. Teater, indenfor Regeringen og indenfor sit Parti vilde arbejde paa, ogsaa af Hensyn til Teatrets Fremtid, at faa Teaterskatten, saaledes som den er planlagt, tilintetgjort.

For at resumere vil jeg sige, at jeg, og jeg tror hele mit Parti, meget gerne medvirker til Ordningen af det kgl. Teaters Forhold, men vi ere betænkelige ved at gøre dette Forslag til en endelig Ordning, fordi det finansielt ikke er til at overse, hvad vi føres ind i, og fordi vi tro, at det er galt at lade Rigsdagens Haand i Hanke helt slippe. Hvis der ikke kan gennemføres Bestemmelser, der sikre Bevillingsmyndigheden mere, end dette Forslag gør, tro vi, at det vilde være rigtigst kun yderligere at forlænge det nogle Aar. Endelig har jeg tilladt mig at lægge et godt Ord ind for Planen om den dobbelte Scene. Dens Virkeliggørelse nu er jo opgiven. Den højtærede Kultusminister har ikke ment at kunne forelægge noget Forslag derom, og ingen anden kan selvfølgelig tænke sig at tage Initiativet i saa Henseende. De finansielle Forhold tillade os ikke Ekstravagancer paa Kunstens Omraade, og de andre Planer, der have været fremme, have jo ikke vundet den Tilslutning, som var nødvendig for, at de kunde føres igennem. Men vi haabe, at man — hvilken Form det foreliggende Forslag end maatte faa efter Udvalgsbehandlingen — stadig vil have for Øje, at den nuværende Tilstand ikke kan opretholdes, men at Teatrets Betydning for det nationale Musikliv og den dramatiske Litteratur kræver en endelig og bedre Ordning, hvor alle Kunstarter fuldt ud kunne komme til deres Ret.

Johan Knudsen: Ved Loven af 13. Marts 1903 om det kgl. Teaters Stilling og økonomiske Forhold blev det fastsat, at Teatrets Budget ikke længere skulde opføres paa de aarlige Finanslove. Statens Mellemværende med det kgl. Teater blev ordnet gennem et fast aarligt Statstilskud,

men Lovens Gyldighed blev indskrænket til en 5-aarig Periode. Det foreliggende Forslags Motiver oplyse, at det i alt Fald fra Regeringens Side havde været forudsat, at den midlertidige Periode efter de 5 Prøveaar skulde have en mere blivende Karakter. Alligevel fremsatte Regeringen i Samlingen 1907—08 Forslag om en Forlængelse af Prøveperioden med 5 Aar. Den højtærede nuværende Konseilspræsident, der var det moderate Venstres Ordfører, og som efter Udvalgsbehandlingen blev Regeringspartiets Ordfører, udtalte, at der saa snart som muligt burde tilvejebringes en fast og endelig Ordning af Teatrets Forhold til Staten, og at Loven af 13. Marts 1903 ikke burde forlænges ud over et Tidsrum af 3 Aar, fordi der deri burde være en Tilkendegivelse af, at det var Folketingets alvorlige Mening, at enten skulde Regeringen forberede et Forslag til en endelig Ordning af det kgl. Teaters Forhold, eller ogsaa maatte Regeringen enes med Rigsdagen om at nedsætte en Kommission til at tage dette Forhold op til fornyet Overvejelse. De andre Partier her i Salen støttede Tanken om de 5 Prøveaars Reducering til 3, ganske vist med en anden Motivering end den, som blev gjort gældende af det ærede Medlem fra Assens. For os var det ikke af stor Vigtighed, at Statens Forhold til det kgl. Teater om kortere eller længere Tid blev endelig ordnet. For os var det ene væsentlige dette, at Spørgsmaalet om en ny Scene for det kgl. Teater med særligt Hensyn til det reciterende Skuespil blev løst. Den 3-aarige Prøveperiode blev vedtagen og udløber altsaa nu med denne Sæson. Den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet har nu fremsat Lovforslag om en endelig Afgørelse af det finansielle Spørgsmaal Staten og Teatret vedrørende. Til Spørgsmaalet om Opførelsen af det kgl. Teaters nye Scene har den ærede Minister derimod ikke taget endelig Stilling.

Maaske ville ærede Medlemmer, der ere Modstandere af denne nye Scene, mene, at vi, der hævde dens absolutte Nødvendighed, i de 3 Aar ikke ere naaede frem. Lykkeligvis tage de ærede Medlemmer fuldstændig fejl. Vi ere naaede endogsaa meget langt frem. Vi ere nemlig naaede saa langt frem, at ingen teaterinteresseret, i alt Fald ingen, der har Begreb om Teaterdrift, længere tør bestride, at udenom denne Talescene komme vi ikke, hvis det kgl. Teater skal bevare sit Ry og sin Rang. Vi ere naaede saa langt frem, at Regeringspartiets Ordfører i Dag